

han mulig har mistet. Paa den sidstnævnte Maade har man tidligere betragtet Invalideforsørgelsen, navnlig i Marinen; saaledes vil man i Krigsartillerne fra Syttenhundrede og nogle og Halvtreds finde ansat en fast Sum for Tabet af et Been, af en Arm, af begge Dine, kort sagt, de forskellige Dele af Lege- met ere der opførte i en meget udførlig De- tail, hver med en bestemt Erstatningssum. Dette er en Tanke, som vistnok i dens Nøgen- hed, saaledes som den der er fremsat, maa forkastes; men ved at modificere denne Tanke, er man kommen til at sætte en Understøt- telse istedetfor, og det er jo egentlig ogsaa det, man maa antage, den Saarede, den, der har mistet Brugen af sine Lemmer, og ikke mere er istand til at ernære sig, maa have Afgang til, og som tillige maa ansees meest passende for ham; denne Understøttelse maa da blive at bestemme efter den Stilling, hvori han har været, den Grad, hvortil han har tjent sig op.

Forsaa vidt det er bemærket, at Mennesker, der ikke ere opdragne til at være Militære, der ikke af fri Villie have hengivet sig til den militære Stand, men som dog ere blevne for- fremmede saaledes, at de ere komne ind i de Grader, som her staae opførte, ville komme i en mindre heldig Stilling, da maa jeg, hvad ogsaa den sidste ærede Taler har gjort op- mærksom paa, henvisse til de overordentlige Fonds, som i en stor Udstrækning, om jeg saa maa sige, staae ved Siden af selve Loven, og som ville kunne væsentligt bidrage til at ud- jævne endeel af de Ulemper, Lovens ligefremme og directe Udøvelse muligt kunde tænkes at ville føre med sig. Det er, som jeg tidligere har fremhævet, vanskeligt, om ikke umuligt, at bringe noget Fuldkomment tilveie, i Særdeleshed der, hvor de Paagældende maae henføres under saamange Kategorier og forskellige Livsstilling- ger, men de overordentlige Midler ville træde hjælpende til, og gjennem dem ville de aller- fleste Ulemper, der muligt kunde vise sig, kunne blive afhjulpne.

At Loven er kommen seent, er en ligefrem Følge af de meget udførlige Forarbejder, der have været Anledning til at foretage; man

havde guffet og ventet at kunne forelægge den langt tidligere, man havde troet at kunne forelægge den i de første Dage af Januar, men man kunde ikke naae Maalet, det traf en Maaned ud, og det er saaledes Grunden til, at Loven først saa seent er kommen til det ærede Thing.

Hvad angaaer Medsættelsen i de Pensions- beløb, som man havde haabet at kunne blive istand til at tilstaae Underclasserue, da maae vistnok her i høieste Grad de finantstælle Hen- syn ikke tabes af Sigte; saaledes som Pen- sionerne ville blive efter Loven, vil det være forbundet med en Udgift for Statskassen, som tilnærmelsesviis er beregnet til 100,000 Rbd. om Aaret, idetmindste i de første Aar — det er jo at betragte som en aftagende Pensions- liste —, men 100,000 Rbd. ere jo dog en saa betydelig Sum, at man vistnok maa indrømme, at Staten er gaaet saa vidt, som den kunde, for at afhjælpe de Under, Krigen har afsted- kommet. — Gaaer jeg herfra over til hvad der af den første ærede Taler (Hoffmeyer) blev anført, saa seer jeg mig vel ikke istand til at gaae ind i nogen Detail med Hensyn til Ar- meen — Krigsministeren er desværre forhindret fra at møde her idag —, og jeg vil saaledes ikke være istand til directe at imødegaae, hvad der blev fremhævet angaaende de forskellige Charger i Armeen; jeg maa imidlertid med Hensyn til Classificationen anføre, at, naar den ærede Taler meente, at Procenter af Ga- gen vilde være det Rigtige at begrunde en fuldkommen retfærdig Pensionering paa, har der dog viist sig store Betænkkeligheder i den Henseende, og, for at nævne Exempler af Sø- etaten, vil jeg bemærke, at, medens i Søetaten Charger i Underclasserne, som staae ved Si- den af hinanden, paa Grund af de forskellige Arbejder, som udføres, og den forskellige Tid, hvori der arbeides paa Holmen, ere meget forskelligt lønnede, maa jeg dog ansee det for rigtigt, at de forskellige Charger i det Dieblif, Pensioneringen indtræder, tillægges den samme Pension; det vil føre til et andet Resul- tat at pensionere efter Procenter, skøndt jeg fuld- kommen villig indrømmer, at dette Sidste i mange Henseender kan ansees for at være hensigtsmæssigt; imidlertid ere Ulemperne derved de overveiende.